

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1993

Número 81

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 28 de setembre del 1993.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 2158/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, per informar sobre el recent canvi de Govern. 3298
- II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS del Projecte de llei RGE núm. 366/92, relatiu a adequació de les xarxes d'instal·lacions a les condicions històrico-ambientals dels nuclis de població. 3306

I.1) Interpel·lació RGE núm. 2158/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, per informar sobre el recent canvi de Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes a tots. Prec silenci a tothom. Començam aquesta sessió extraordinària d'avui, i el primer punt de l'ordre del dia és la Interpel·lació número 2158, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa al recent canvi de Govern. Té la paraula, en nom del grup interpel·lant, el diputat Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari SOCIALISTA vol agrair al president d'aquesta cambra la mabilitat que ha tengut en convocar aquest ple, extraordinari i urgent, sol·licitat pel Grup Parlamentari SOCIALISTA dia primer de juliol.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Obrador, les decisions de la Mesa no es discuteixen. Li prec que se ceneixi a la qüestió, que és la interpel·lació.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

D'acord, Sr. President. És a dir, jo crec que afecta la pròpia interpel·lació que avui tractarem.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Obrador, això no és qüestió.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Perdoni, Sr. President. Creim que és el mateix respecte que tengué el Grup Parlamentari PP-UM quan vetà, en la Junta de Portaveus, la compareixença del Sr. Cañellas per considerar que ja estava suficientment explicada la crisi de Govern pels mitjans de comunicació.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Obrador, li repetesc que les decisions de Mesa o Junta de Portaveus no es discuteixen en aquest ple. Li prec que se ceneixi a la interpel·lació.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Debate en aquest Parlament una crisi gairebé total del Govern quatre mesos després d'haver succeït, no creim que afavoreixi el sentit d'aquesta cambra i el paper d'aquest Parlament, que tracta els temes vius i urgents de la nostra societat i que afecten els ciutadans, fora que el Partit Popular consideràs de tan poca importància debatre aquest tema com per no merèixer la pena perdre temps en aquesta cambra.

Però en aquests moments començarem el debat i aprofitem el temps.

El felicitem, Sr. Cañellas; el felicitem, encara que sigui tard, pel canvi de Govern. Ja era hora, després de deu anys, que fes net el seu Govern. Tal volta -creim-s'ha quedat curt. Avui, per tant, pareix que anam de felicitacions, en el fons perquè el Grup Parlamentari SOCIALISTA creu que, amb aquest canvi de Govern, se li ha donat raó a moltes de les discussions que hem tengut en aquest Parlament.

Jà era hora que es tragués de damunt el conseller d'Obres Públiques, el Sr. Saiz; ho havia aguantat tot: moció de reprova, amenaces al grup de l'oposició de voler construir tres autonomies, fracàs absolut en l'elaboració de les directrius d'ordenació territorial, del Pla de carreteres, del Pla de pedreres, dels ports esportius, gairebé ho ha deixat tot sense fer i endemés empantanat. A més, creim que darrerament, amb la gestió d'Ibassan, havíem arribat pràcticament a una bancarrota de la nostra comunitat. I no parlem dels desgavell dels comptes d'Obres Públiques, d'això, tal volta, qui ens en podria parlar millor és el nou conseller, el Sr. Reus. S'hi ha de posar ordre i, endemés, convé també rentar-se les mans i la cara de la modificació de la Llei d'espais naturals.

Havia, per tant, també, que alliberar-se de l'operatiu, del Sr. Gilet. A la seva imatge ja no queia bé, en aquests moments, la imatge del Sr. Gilet. Andratx, Calvià, Felanitx, Cala Mondragó, Marratxí, són noms i fets que no corresponen al nou *look* centrista. S'havia, per tant, de fer net. El que era millor, una sortida cap amunt, encara que, al Sr. Aznar, no li agradàs gens el regal; però també deim que ja n'era hora.

Quant al conseller d'Hisenda, trobaven ja que comandava massa, fins i tot pensava per ell mateix. El seu diàleg amb Madrid es feia difícil, embullava fil, i el seu verbalisme nacionalista, radical, era incòmode a la imatge del Partit Popular. A vegades pareixia que era l'ideòleg del Govern. Sr. Cañellas, amb la seva destitució, deixa ben clara la imatge del Partit Popular a Balears.

El Sr. Gabriel Oliver, conseller de Sanitat, model de govern a mitja jornada, era una mala imatge de poca dedicació i pluriocupació, i en aquests moments, de tants d'aturats, no queia massa bé. A més, el seu tracte amb Madrid entorpia les necessàries relacions entre el Govern de la nació i la mateixa medicina privada. La seva postura quant al segon hospital de Palma no afavoria gens al president de la Comunitat.

Treball i Transports, creim que no ha tengut temps d'aterrar ni ha tengut temps d'adonar-se què tenia entre mans. I evidentment, en aquest cas, el Sr. President del Govern ens ha fet cas: ha suprimit la conselleria.

Del Sr. Cladera, què n'hem de dir? La Conselleria de Turisme, la de les grans idees i la de les imatges a l'exterior, però que havia fracassat realment en la política dins ca nostra. De la Conselleria de Turisme es podia dir que era la culpable del nostre desequilibri en el creixement de la nostra oferta aquests darrers anys i que havia arrossegat amb ella tots aquells sectors que estaven interrelacionats, sectors com construcció, oferta complementària, transport, comerç, a un creixement tan expansiu, de la qual cosa ara tocam les conseqüències. Ell, la Conselleria de Turisme, va saber fer volar coloms, però el Govern els hi va caçar un a un. Les aparents bones intencions i idees lluminoses del conseller i el pragmatisme dirigit del Govern ens ha dut a més fracassos que a èxits; l'intent repetit de dur a terme un pla de l'ordenació de l'oferta turística pot ser-ne la prova més evident.

Això sí, tots han quedat ben col·locats, tal volta a excepció del Sr. Cladera.

Si li dèiem abans que li agrairim que hagi acumulat aquest cúmulo de fracassos, tal volta creim que hauria d'haver tirat més endavant. La Conselleria d'Agricultura, enterradora en marbre de Carrara de l'agricultura balear, tal volta no l'ha canviada perquè és on hi ha l'únic conseller diputat, i el seu vot és imprescindible.

De la Conselleria de Comerç i Indústria, amb els seus plans d'industrialització i el descontrolat Pla de comerç, no val la pena ni parlar-ne.

Tal volta, per evidència, la Conselleria sense Cartera del Sr. Matutes no mereix tampoc massa menció, per evidència. Si hagués, tal volta, allargat un poc més la mà, li hauríem agrait el gest.

Però no estam d'acord amb aquest camp, i no hi estam, no precisament per les persones, que, com tothom, es mereixen un respecte, i més si hi aporten joventut. És per les seves mateixes paraules, Sr. Cañellas, mantindrà la mateixa política, i ara amb menys compromisos, la mateixa política de "qui dies passa anys empeny."

El fracàs del seu Govern, que els socialistes hem denunciat, no creim que el rectifiqui en el futur, i no ens parli ara dels 190.000 vots, que no avalen ni fan referència a cap dirigent ni partit a nivell autonòmic, sols el Sr. González i el PSOE i el Sr. Aznar i el Partit Popular, n'eren el referent, d'això. Per tant, no tenen res a veure amb qui no ha sabut resoldre els problemes dels ciutadans d'aquestes illes en el marc de les seves competències. Els ciutadans avui encara no saben ni coneixen què els ha aportat l'autonomia, com no siguin més despeses, més sous i manco solucions. No esperam, per tant, Sr. Cañellas, ni de vostè, ni del seu Govern, ni de Partit Popular a Balears, que encari i resolgui els problemes que avui pateix la societat balear i que els ciutadans demanen, no ho poden fer.

Vostè, Sr. Cañellas, no ordenarà el territori d'acord amb criteris de racionalitat que evitin l'especulació i el creixement

insostenible, no utilitzarà cap tipus de moratòria que perjudiqui els interessos dels promotors i constructors; continuarà, per tant, deixant fer, sense preveure les conseqüències de futur. En resum, ni vostè ni el seu Govern presentaran a aquest Parlament unes directrius d'ordenació territorial.

Vostè, Sr. Cañellas, no presentarà ni realitzarà un pla d'ordenació de l'oferta turística que pretengui la reconversió hotelera i la desaparició de l'oferta obsoleta. Vostè ha apostat per la sortida immobiliària i de segona residència, del tipus que sigui, mentre afavoreixi els promotors i els sectors financers, i això va contra els interessos turístics d'excel·lència i de qualitat. Aquesta política provoca tancament de petites empreses, més estacionalitat i, per tant, més atur. Per això no aprovarà el Pla d'ordenació de l'oferta turística al qual es va comprometre vostè davant els sectors socials i partits polítics en el mes de juny de l'any passat, no ho farà.

Vostè no resoldrà el problema de l'aigua, que passa pel control de l'extracció i de la distribució als usuaris, perquè no voldrà enfrontar-se amb els interessos particulars de propietaris d'aigua; continuarà, per tant, endeutant la Comunitat sense control amb Ibasan. Per això no democratitzarà el funcionament i la composició de la Junta d'Aigües i afavorir la participació dels usuaris.

No li interessa el problema de l'atur, no farà res per prendre mesures per afavorir l'ocupació i lluitar contra l'estacionalitat de la nostra economia, mesures concretes i compromeses socialment. Vostè no tirarà endavant cap tipus de concertació social amb els sindicats i patronals, fins i tot, la paraula els fa por, la paraula concertació.

No prendrà cap mesura de tipus social per ajudar aquells que més pateixen la crisi econòmica, i serà l'únic president de comunitat autònoma que no ho faci; li falta, en això, sensibilitat.

El seu Govern no transferirà les competències importants als consells insulars que debilitin el seu poder centralista i concentrat. Els ciutadans de les nostres illes continuaran suportant la confusió i la complexitat administrativa de la nostra autonomia, que cada vegada és més cara i més llunyana.

Aquestes i altres qüestions són les que no ha resolt ni resoldrà el seu Govern, perquè senzillament no ho vol fer. Ara ha canviat de consellers, ja n'era hora, però la política serà la mateixa, se servirà de la seva reconeguda inexperiència per deixar passar el temps; mentre aterren, passaran els dies i els mesos, i ens trobarem una altra vegada en una nova legislatura sense haver fet res del que s'havia de fer, a la qual cosa s'havia compromès que duria a terme en aquest Parlament.

Aquesta ha estat la seva política de sempre, no fer res que li pogués engrunar els dits. Si vostè, Sr. Presi-

dent, creu que el que dic no correspon a la realitat, ara té l'ocasió de desmentir-me. Pugi a aquesta tribuna i digui que farà les directrius d'ordenació territorial amb temps i forma, pugi a aquesta tribuna i es comprometi a treure el Pla de l'oferta turística que va prometre l'any passat i no un altre, el que va prometre vostè mateix l'any passat, però ja. Digui que presentarà un pla contra l'atur i per a l'ocupació. Presenti ara, aquí, una oferta als interlocutors socials i assegurí que en els pròxims pressuposts dedicarà una partida per al salari social. Pugi aquí, a la tribuna, i presenti una modificació de la territorialitat i composició de la Junta d'Aigües.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Obrador, per favor.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS.

Ja acab. Manifesti, per tant, què pensa fer amb els consells insulars. Retiri o ajorni la Llei de modificació dels consells insulars en tant no hi hagi un pacte amb les diferents forces polítiques. Si ho fa, li garantesc que el Grup Parlamentari SOCIALISTA està disposat a arribar a acords institucionals concrets; si ho fa, nosaltres estam disposats a discutir i a arribar a acords.

Nosaltres hem vengut aquí -li ho vull recordar- a parlar de Balears, i no volem sentir parlar d'altres indrets i d'altres comunitats. Els ciutadans d'aquí són els que ens han triat, els que ens han elegit i els que ens paguen per resoldre els seus problemes, els problemes d'aquí, els problemes de Balears. Per desgràcia, per tant, per als nostres ciutadans, sabem que no ho farà, no es comprometrà davant d'aquest Parlament, senzillament no ho pot fer. Podria ser, per tant, una bona ocasió i un bon repte per al seu nou Govern, és una llàstima.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. En representació del Govern, té la paraula el seu president, el Sr. Cañellas.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, estimats amics -perquè ho vull dir d'aqueixa manera- que formau aqueix nou Govern. Una interpel·lació, segons es pot llegir en el Reglament, és una forma de demanar, l'oposició per escrit, davant la Mesa de la cambra, una sèrie de qüestions, una sèrie de preguntes, i han de versar sobre els motius o els propòsits que té el Govern respecte d'una conducta, respecte d'una política, respecte d'una actuació. Jo crec que ha quedat bastant clar que no és aquesta la motivació d'aquesta interpel·lació; la motivació d'aquesta interpel·lació, utilitzant aquesta fórmula, era sortir aquí a fer una crítica, una crítica bastant forta en les formes, poc eficaç en el fons, al Govern que se n'havia anat, al Govern que ha cessat, i al mateix temps aprofitar ja l'ocasió per dir-los a tots vostès que tenen

una reconeguda inexperiència, i això per part del portaveu de l'oposició.

És ben cert que, a la millor, d'aquí a una sèrie de minuts, quan vostès treguin el pit i diguin a l'oposició que això no és ver, a la millor comencen a reconèixer que és que no ho han dit, com allò dels melons i el meloner, i són testimoni clau que han dit que no ho havien dit. De manera que no es preocupin, no en facin massa cas, continuïn pel camí que tenen marcat i tirin endavant. Pensin que en qualche moment i en qualche circumstància el portaveu del Grup SOCIALISTA avui i aquí no parlava per nosaltres, parlava per Puresa, 6, perquè, com ell molt bé diu, s'han de guanyar el lloc o si no, a les pròximes, no seran aquí. Per tant, com que de la regeneració es va aprenent, s'han de fer esforços, perquè els suspesos del mes de juny han de fer esforços per veure si el setembre aproven, i n'hi ha pocs que treguin bona nota, dels suspesos del mes de juny.

De totes formes, estiguin tranquils, facin la seva feina, no es preocupin, perquè, quan un terreny rep llavor de primera classe, la terra està suficientment abonada i el conreador n'és primmirat, el fruit sempre surt de primera qualitat, i no hi haurà cap furtiu que ens el prenguin.

Dit això referent a les formes, jo voldria aprofitar aqueixa oportunitat, ja que ens ho han demanat, per explicar per què un canvi de Govern, i, si em permeten explicar per què un canvi de Govern, vol dir un repàs molt breu..., tal vegada, és, de tots, el primer que se'n va, i que consti que quan dic que hi vull fer un repàs, tal vegada hauria pogut començar per dir que aquesta decisió és l'única que a la millor mai no s'hauria d'explicar, perquè la decisió de nomenar o llevar un govern és una qüestió de conveniència del president i de confiança del president, i no té cap justificació més, si té o no té confiança, si té o si no té capacitat, en el seu resultat.

Què passa? Que quan un fa una qüestió com aqueixa, el que surt aquí de l'oposició a dir que tot el passat era dolent i que tot el futur encara serà pitjor, perquè el que cerquen de qualche manera és dir: i la culpa no és ni dels que seien en aquell banc ni dels que hi seuen ara, és dels que seuen en aqueixa cadira, no ho han descobert ni han fet cap ou de dos vermells. Jo repassava -m'han dit que no ho aclareixi d'altres comunitats, però a vegades és graciós-, jo repassava el discurs de les Corts Valencianes, allò que va dir el del PP al Sr. Lerma el dia que va sortir, i el més net que li va dir era que el millor que podia haver fet era anar-se'n amb els seus consellers, perquè la culpa de tot la fa el Govern, així de clar, "o usted ahora, en una operación, quizá brillante, de marketing político, pretende cambiarlo todo, seguramente para que nada cambie y, desde luego, para que usted no cambie." Més o manco és això que ens han dit ara.

Per tant, és cert que l'ocasió era bona, però també és cert que l'ocasió és oportuna per explicar tres coses, al meu veure, fonamentals. Primer, les persones que en surten. Bé, les persones que en surten, d'aquell Govern, majoritàriament duien deu anys d'exercici en el seu càrrec, el temps no passa debades, les circumstàncies canvien i, per tant, és oportú fer modificacions que permetin agafar nous impulsos. No és bo que s'eternitzin en el càrrec les persones, d'això el Partit Socialista ens dóna una gran experiència, els canvia cada legislatura, no és bo que s'hi eternitzin perquè a vegades es creen rutines o perquè és bo també que es donin oportunitats perquè floreixin noves idees. Per tant, aquest és un dels motius pels quals vaig decidir que era el moment oportú, després de deu anys, de canviar les persones, per donar peu a noves formes, per donar peu a nous impulsos, per donar peu a noves idees, per donar peu a noves il·lusions.

Vull des d'aquí donar el meu agraïment més profund, en nom de tot el meu grup i del Govern, a tots aquells que varen dedicar tants d'anys, amb tanta dedicació, a aquesta comunitat autònoma, aquells que hi varen dedicar tanta devoció, tan malament, com diu l'oposició, tan bé, com ha dit la societat balear, perquè han defensat uns principis i uns ideals, no uns interessos, i endemés, per què no dir-ho, els he d'estar personalment agraït perquè han estat d'una gran fidelitat a un programa que juraren o prometeren i, a més a més, una gran fidelitat a aquest president.

No voldria aquí utilitzar frases tal vegada una mica cursis com les que varen utilitzar a Castella-La Manxa, aquí on el president, a l'hora de despatxar tot el seu Govern, va dir que *"tenía que violentar mis afectos, que siguen tan vivos como el primer día"*. No vull dir això perquè els que se n'han anat saben que és ver, els que se n'han anat no necessiten que jo els digui això, però, tal vegada, sí que seria bo que reconeguéssim aquí públicament que aquell Consell de Govern, tal vegada, va ser un dels més difícils que he tengut en bons anys perquè hi havia una lluita entre els meus sentiments, els que bullien dins el meu cor, i les idees que brotaven en el meu cap. Balears crec que estarà sempre en deute amb aquells que durant tants anys, amb tanta il·lusió, han lliurat el seu esforç al Govern.

Dues paraules d'una nova estructura del Govern, per què no?, una nova estructura del Govern molt més ajustada a les necessitats, un principi, a la millor, tal vegada, molt fàcil, ajustar les conselleries d'aquest Govern als ministeris de Madrid perquè no es produïssin tants d'equívocs com hi havia amb l'anterior, aquí on, a la millor, un ministre tenia dos consellers o un conseller tenia dos ministres; ja sé que no és possible fer-ho tant perquè hi ha molts de ministres i pocs consellers i, per tant, qualque duplicitat hi ha, però almanco els de Madrid tenen clar que no han de treballar amb dos consellers. Una reducció de les conselleries? Tal vegada sí, perquè considerava que en aquell moment era oportú i convenient, donada la nova estructuració, donades les competències que havien de venir, juntar Indústria amb allò que havia de ser Treball i una especial dedicació a allò, de la qual cosa diuen que no serem capaços de fer mai.

Les transferències. Les transferències cap als consells insulars, que no serem capaços de fer-les mai, però resulta que els qui ens les bandegen són els dels altres grups i els que hi posen entrebancs són els dels altres grups, i impulsar un pacte autonòmic, que el varem signar dos grups, que no hi ha manera de desembossar-lo, i no serà que -com reconeixen els mitjans de comunicació- no en facem, de viatges a Madrid a veure si posam un poc d'oli als engranatges; és que no hi ha manera, és que estan tan preocupats amb el pressupost, és que estan tan preocupats amb el 15% de l'IRPF, és que estan tan preocupats per tot, que no amollen cap competència perquè, d'una vegada per totes, a veure si és ver que ens podem convertir en centralistes, perquè almanco fins ara som centralistes de res, perquè no hi arriba res. És ben necessari que comencin a amollar, és ben necessari, per activar, perquè no diguin que no hi ha interlocutor vàlid, perquè no diguin que no saben amb qui entendre's. Una persona que es dediqui únicament i exclusiva tant a rebre les transferències de dalt com a impulsar-les cap a baix.

Persones que hi entren. Gent jove, molt ben preparada, molt dinàmica, representant de la nostra societat, que cada dia se sent més representada per aquesta gent, amb un paper important per a la dona, amb un equilibri d'edat important, que tenen el llistó molt alt però que ho faran molt bé. A més a més, m'anticipo cada vegada a les estratègies del Partit Socialista, perquè ells diuen que anuncien que per a les pròximes, cares joves i noves o cares noves i joves, i resulta que nosaltres hi hem arribat abans, a això; o el seu secretari general -no vull abusar tant com el Sr. Obrador del llumet- que diu: *"Me acojo al llamamiento de renovación y de recambio de Felipe González"*, o sigui, començau a preparar les barbes perquè us les afaiten, amb una diferència, però, Lerma ho fa, Bono ho fa, però ho fan just després de perdre les eleccions aqueixes que a nosaltres no ens (...), o si les guanyassin aquí..., bé, de rebot, Aznar, però a València i a Ciudad Real -o Toledo- supòs que era Felipe qui les va perdre. Resulta que ells canvien tot el Govern en una operació d'imatge i nosaltres ho feim en el moment de més consolidació, en el moment en què podem impulsar, amb la vista tranquil·la cap al 2000, perquè ens han donat, aquesta comunitat, la gran responsabilitat de protagonitzar políticament el futur, i és el moment de treure'l endavant.

I en política, perquè al final el que vostè m'ha demanat és política, jo li vull tornar a repetir exactament el mateix, farem la mateixa política, perquè vostè em voldria veure canviar-la i jo no he de menester canviar-la, la política, i no per defensar cap tipus d'interès ni, com diuen, quan no els sent ningú, perquè la banca hagi entrat en el Govern a dominar-lo per vendre actius financers i no sé quantes coses més, perquè una funcionària d'un banc hi hagi entrat o el pare d'un altre conseller faci feina a un banc, mirin a veure en les seves files què trobaran, a veure si no tenim un president d'un

consell, que era també representant de certa institució financera, i ho dic amb la idea simplement de veure si, d'una vegada per totes, s'admeten les persones pel que són i no se les intenta donar representacions que no tenen.

Aquí, Sres. i Srs. farem una política que és la mateixa, un govern que es posarà a fer infraestructures i serveis, a regular activitats, a impulsar iniciatives i deixar la iniciativa privada que sigui protagonista i no assumir mai nosaltres aquest paper protagonista, perquè si volem crear riquesa no la farem des d'un acord, seguts a una taula, de concertació, sinó en deixar la iniciativa privada que actuï, si volem fomentar l'ocupació, no ho farà l'Administració ni agafant gent, ho farà l'iniciativa privada, i quant a qualitat, preu i especialització, hem complert molt millor que ningú. Aquest és el sentiment que té el president d'aquest Govern, aquest és el sentiment del grup que li dóna suport, crec que ha estat realment aquesta l'acollida que ha donat amb tota sinceritat la societat de les nostres illes, la qual veu amb satisfacció com la gent del 2000 prepara el seu futur des d'avui. Moltes gràcies, Sres. i Srs.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Passam al torn de fixació dels altres grups parlamentaris distints de l'interpel·lant. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, bé, som davant una interpel·lació, amb això començam aquest període de sessions. Bé, no som nosaltres els interpel·lants. Hem de fixar posicions, no és difícil fixar posicions en aquest moment perquè, naturalment, nosaltres no compartim en absolut moltes de les coses que han motivat aquesta interpel·lació, en tot cas, a l'única cosa a què ens atrevim és a fixar la nostra posició en un sentit, i precisament al fil d'allò mateix que ha dit el Molt Hble. Sr. President de la Comunitat, quan no s'aprova en juny, s'hi ha d'anar en setembre; el Sr. President, ni en juny ni en juliol no va venir, ha vingut en setembre, jo confii que encara el podrem aprovar, i crec que podia fer-ho, fins i tot podia ajornar un poc la seva explicació a aquest Parlament, esperar primer guanyar el jubileu a Galícia i llavors explicar-nos els motius d'aquesta remodelació que ha dut a terme en el Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Fixi la posició, Sr. Vidal, per favor.

EL SR. VIDAL I JUAN:

L'estic agafant, Sr. President. L'estic agafant per dir simplement que aquesta és únicament, amb tota lleialtat, amb tota sinceritat, l'única cosa que jo puc -i en nom, crec, del Grup Parlamentari MIXT- tirar un poc en cara al Sr. President, aquest petit retard, aquest retard, en explicar-nos una cosa que, efectivament, ja va dir qualque representant del

partit que dóna suport al Govern que ja s'havia explicat a través de la premsa i se'ns ha explicat avui aquí.

Nosaltres compremem perfectament que té tot el dret del món el president de la Comunitat a fer aquesta renovació, que crec que s'ha fet amb la millor de les intencions, i que no era necessari, com ell ha fet molt bé, fer cap crítica -en diríem *post mortem*- als que se n'han anat, en això quasi ha coincidit l'interpel·lant amb algun digne representant del partit que dóna suport al Govern a les Illes Pitiüses, el qual ho va explicar més o menys i en va fer la mateixa crítica, això és a la premsa. Però com que jo no som tampoc del partit que dóna suport al Govern he de dir les coses amb tota lleialtat.

Per part de l'interpel·lant -que de premsa passen els cinc minuts- s'ha emplaçat el president del Govern que pujàs aquí i digués que farà el POOT, que arreglarà això de les aigües, les competències, sobretot als consells insulars, la qual cosa és important, que digui que farà això i llavors tindrà el nostre suport. Jo em permet dir, simplement per acabar, que estic content que hagi dit alguna cosa molt important, com això de les transferències als consells insulars, i vull dir també que avui mateix hem tengut una reunió on hem vist un llum, que no és el vermell, encara que ens avisa que ens hem d'anar, sinó un llum verd d'esperança, que podem apropar postures i que en alguna cosa tan important -jo m'atrevesc a dir-ne fonamental per al present i futur de la nostra comunitat autònoma- com és aquesta llei que ha de regir les transferències als consells insulars es pot arribar a un consens, perquè sense ell no aniríem enlloc.

Per tant, jo no li dic: pugi aquí; perquè endemés no som qui per dir-li-ho, perquè no som l'interpel·lant, però no em conform que pugi aquí i ho digui. Jo dic senzillament al Molt Hble. Sr. President de la Comunitat, a tots els nous membres del Govern i a tots els antics que els desitj molt d'èxit, que ho facin, facin això i tendran la lleial col·laboració del grup al qual representen, al menys de la força política autòctona de les Illes Pitiüses, a les quals m'honor en representar aquí. Per tant, senzillament, ho facin i tot anirà -crec- bé, que és el que necessita la nostra comunitat autònoma. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades i Srs. Diputats, les peculiaritats del nostre petit Parlament, i no ho dic precisament pel fet que estam estrets avui, sinó per dos períodes de sessions de dos mesos cada un d'ells, provoca situacions tan surrealistes com la d'avui. Una

explicació de canvi de Govern, ni més ni manco que de cinc consellers, la meitat del Govern, prop de tres mesos després d'haver-se produït i encara per mor d'una interpel·lació parlamentària. És clar que l'explicació s'hauria pogut donar al seu dia si el president ho hagués volgut, però, és clar, voleu dir que era necessari un ple extraordinari del Parlament si el president ja havia donat les oportunes explicacions en els mitjans de comunicació? Aquest fou l'argument principal que la portaveu del Grup PP-UM ens donà per justificar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, em remet a allò que he dit anteriorment, en relació amb aquest tema, a l'interpel·lant.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Només volia constatar un fet, Sr. President. En tot cas, li prec que m'excusi.

Bé, doncs, com que el president, al seu dia, no ens va explicar personalment el motiu del canvi de consellers, hem estat a temps, en els mitjans de comunicació, al llarg d'aquest estiu, per intentar esbrinar la nova orientació política del quasi nou Govern.

Així hem sabut que a la Conselleria d'Obres Públiques, per exemple, aquella que era el terror dels ecologistes, hi han entrat a sac ecologistes radicals que, paradoxes de la vida, en la primera actuació s'han d'enfrontar amb els forans protectors de les aigües de Sa Marineta.

Amb il·lusió i esperança hem vist entrar a la Conselleria de Turisme un conseller amb idees tan noves i revolucionàries com la que els hotelers han d'augmentar els preus, tots ells encara es peguen cops pel front en pensar com els tècnics, fins avui, no havien tengut aquesta brillant idea.

A la Conselleria d'Hisenda ha canviat de despatx un jove deixeble de l'entranyable Sr. Forcades, el qual -el nou conseller- ha passat el temps de vacances estudiant complicats polinomis que els malvats socialistes madrilenys plantejaven per embullar la troca del *culebrón* de l'IRPF.

Això sí, a pesar de ser-ne el més elegant, no és el preferit de la vicepresidenta i de la consellera de Governació, totes dues, més inclinades per la brillantina del conseller de Turisme, pel que es veu, element substancial del programa de Govern de les dues noves i púdiques conselleres. Gràcies a elles per primera vegada se'ns han desvetllat secrets del Consell de Govern, tals com que els nous consellers els cedeixen el pas o que el paternal president encara no les ha esbronat cap vegada. Mai no els podrem agrair que amb la seva desenfadada i juvenil candidesa, muntades en bicicleta, aquest estiu ens fessin oblidar per uns moments que Mallorca es cremava pels quatre costats, en una entrevista a un diari local.

Senyors del grup interpel·lant, és cert que les atribucions del president li permeten canviar els membres del Govern com li plagui, és cert que la majoria absoluta li permet, com diu el jovent d'avui en dia, passar del Parlament i informar els representants de la voluntat popular a través dels mitjans de comunicació; però també és cert que nosaltres, per primera vegada, aprofitant que les cariatides no són presents, que no ens veuen, ni ens escolten, i sense que suposi un menyspreu al Parlament, ens hem permès la llicència de fer una intervenció tan frívola com la d'avui en justa correspondència a la seva deferència, Sr. President. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Molt Hble. Sr. President. Avui som aquí per fixar la nostra postura entorn a aquesta interpel·lació i als continguts, sobretot, de les seves explicacions. El nostre grup no caurà en la fàcil ironia carregada de falta d'arguments que altres han hagut de menester per fixar encara no sabem quina postura entorn a aquest canvi. L'anècdota l'han volgut elevar de categoria; açò sí, apel·lant sempre al veredict dels mitjans de comunicació. Aquells que diuen que ens entenem pels mitjans de comunicació corren darrera els mitjans de comunicació per proporcionar informacions prèvies perquè després hagin de sortir a contestar-les.

Vostè, Sr. President, fa l'explicació de la remodelació del Govern perquè, tan just se n'anuncia la remodelació, l'oposició, que diu i apel·la als mitjans de comunicació, ja la crítica, sense conèixer les persones, ja valora aquest canvi, sense conèixer el criteri del president, i és clar, el president, en ús de la llibertat i del dret que té com qualsevol altre, també acudeix al mitjà de comunicació a dir: no és açò, companys, no és açò.

El canvi de Govern obeeix a unes raons profundes i a una responsabilitat exclusiva i excoent de qualsevol president d'un executiu. Aquest és un fet irrefutable, i és un fet també irrefutable que el president de la Comunitat Autònoma compleix allò que aquest Parlament li mana amb les pròpies lleis d'aquest Parlament quant al canvi de Govern i al seu procediment. El mateix article 3.2.14 de la Llei de règim faculta el president a nomenar, cessar, agrupar conselleres, suprimir-les, crear-ne de noves, i obliga, al president de la Comunitat, a posar en coneixement d'aquest canvi al Parlament, i açò s'ha fet.

La interpel·lació no mereix, per part del nostre grup, la fixació de cap posició, és un subterfugi per fer el tràiler o el No-Do d'èpoques passades del que pot ser el debat de la Comunitat Autònoma, res més, ja tenen, els

mitjans de comunicació, un avanç de per on anirà la nova imatge que pretenen donar certs grups de l'oposició.

En definitiva, Sr. President. Sàpiga que el nostre grup, el Grup Parlamentari PP-UM, li dóna totalment i absolut suport a vostè en aquest canvi de Govern. Li dóna suport no com esmenar la plana a l'anterior Govern, sinó com a fidel compliment d'un compromís amb la seva persona i amb la gestió i com a fidel compliment d'un programa que, en un moment determinat, necessita nova reactivació i necessita nous impulsos, com vostè molt bé anunciava.

Sr. President, sàpiga que li ho deim amb tota sinceritat, digui als nous consellers que trobaran en el Grup Parlamentari PP-UM uns fidels col·laboradors de tota la política que duu endavant el Govern de la nostra comunitat.

Srs. Consellers, Sra. Vicepresidenta, Sra. Consellera, endavant i fora por, no faceu cas dels crits, no faceu cas dels renous i, si us sobra qualche meló, compartiu-lo amb l'oposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Acabat el torn de fixació de posicions, passam al torn de rèplica de l'autor de la interpellació. Té la paraula, en torn de rèplica, el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Srs. i Srs. Diputats. Bé, algú ha parlat que es permetien, a causa de la seva intervenció, Sr. Cañellas, frivolitats en la intervenció. Jo crec que aquí ningú de nosaltres no ha intentat frivolitzar. Hi ha hagut un canvi de Govern, del qual tenia perfectament el seu dret, la seva legalitat, per fer-lo; l'únic que volem saber és quina política pensa fer aquest Govern.

Vostè parla de nous impulsos, de noves idees, de nova gent, per què? Tenim una sèrie de tasques fixades en aquesta comunitat, que han estat la causa de trobar-nos allà on som, i continuen pendents anys i anys. He parlat de coses concretes, les directrius d'ordenació territorial demanades per tota la societat de les Illes Balears. Hem parlat d'una ordenació de l'oferta turística que, precisament per no tenir-la, hem arribat a una situació concreta d'haver crescut com hem crescut i a trobar-nos allà on ens trobàvem, amb una oferta realment sobrepassada. Creim, sincerament, que hem parlat de les necessitats de fer front a un tema d'aigües, del qual hem parlat una i altra vegada i que crea contradiccions i xocs entre la nostra comunitat, precisament perquè no hi ha un mecanisme democràtic i participatiu per resoldre'l com és la Junta d'Aigües. Hem parlat d'un altre tema molt concret, que és la construcció dels nostres consells insulars, i precisament per això mateix enteníem que aquesta és una tasca pendent d'aquest Govern i d'aquest Govern volíem saber, en boca del president, de l'únic responsable d'aquest Govern, que realment ens ho aclarís, i sabíem que hi ha unes mesos de negociació, de diàleg social, que hi ha una necessitat de-

manada per tota la societat, la d'arribar a un pacte social, a uns acords socials, per fer front a aquesta situació de crisi, i ens trobam amb un president que diu que això de la concertació no li va, que això ho faci la gent i que ell ja veurà.

Jo crec, Sr. President, que precisament aquests eren els temes del nou impuls. Aquí podíem haver vingut a frivolitzar, podíem haver parlat d'allò de sagristia, d'extrema dreta, d'escolanets, d'amens, etc., que ho han dit, no nosaltres, gent del seu grup, aquí no hem vingut a parlar ni de Puresa ni d'altres carrers, ni hem vingut a parlar ni de Madrid ni de Castella-La Manxa, ni hem vingut a parlar de les Corts Valencianes ni d'altres, hem vingut a parlar a aquest Parlament per dir a una societat que és fora d'aquest carrer, que és fora d'aquesta casa, i que espera que aquest Parlament i que aquest Govern li doni contestació i respostes, postures concretes.

Vostè, com sempre, com és fàcil fer, tendeix a un sentimentalisme barat, que l'hi vull respectar, vostè ha pujat a aquesta tribuna i ens ha fet discursos sobre la família, que jo els hi vull respectar, dels quals no tenc res a dir, però que poc tenen a veure amb les famílies dels ciutadans que viuen fora d'aquesta comunitat. En una ocasió li deia -i no era una broma- que no voldríem una comunitat -i no era una referència personal, com vostè va prendre tan fidelment en unes declaracions-, que no voldríem un president -i no és vostè- un president d'una comunitat que fos més ric cada dia dins una comunitat que fos més pobre cada dia, i no era una referència personal, era un sentiment d'una comunitat i d'un govern que ha de donar respostes concretes a aquesta societat. Vostè, com sempre, ha tirat les pilotes fora, jo no m'he posat amb cap dels consellers d'aquí; quan he parlat de reconeguda inexperiència és senzillament perquè ho han dit, i és clar per tots els currículums de cada un, això no és un mal, pot ser un bé, això ho veurem en el futur.

Vostè té fàcil treure la glosa, la frivolitat. Jo crec que en aquests moments no estam per aquests temes. Vostè parlava de noves imatges, jo en diria una nova imatge; vostè parlava de juny i setembre, jo entenien -per ventura m'he equivocat en això, se m'han encreuat els cables- que el juny s'havia d'aprovar vostè aquí, que havia de venir a explicar el Govern, i hi ve el setembre a veure si pot, com a repetidor, aprovar-lo. Jo no sé a què juga vostè i sobretot els problemes de cada un dels partits, del nostre i del seu. Tampoc no hem parlat aquí que vostè vol elegir un govern i els membres del seus òrgans de direcció a nivell regional se n'assabentaren pels mitjans de comunicació, ni n'hem parlat, això és clar; és vostè qui en té la responsabilitat, a posta, vostè, que en té la responsabilitat, vostè, que ha fet una política durant deu anys, que era la seva responsabilitat, vostè, que ha vist canviar uns governs, hem vist un conseller, en una sala d'aquest Parlament, dir que, d'allò que havia fet l'anterior conseller de Comerç, no en volia

saber res, ho hem vist, i el responsable n'era vostè, no volem que passi això; volem que vostè vingui i aquests temes concrets, aquests temes puntuals, que la societat demana any rera any, que hi ha compromisos parlamentaris una i una altra vegada a les directrius d'ordenació territorial, el tema de l'ordenació de l'oferta turística, d'aquell pla al qual vostè es va comprometre, no d'un altre, que vostè, la Conselleria de Turisme, davant tots els partits polítics, fins i tot els que no tenien representació parlamentària, i totes les forces socials, amb aquell pla, volem saber què passa, creim sincerament que no el treurà endavant.

Volem que es donin solucions, no volem que temes tan importants com els que s'han citat aquí, com és el de l'aigua, sigui un element de divisió i de rebuig entre els ciutadans d'aquesta comunitat, i vostè n'és el responsable, vostè ha de crear el mecanisme per donar contestació a això; d'això li hem vingut a parlar, no hem vingut a parlar de frivolitats, de si les conselleres o els consellers, de si la joventut o no; jo celebr que siguin uns nous consellers joves, crec que la joventut és un element positiu en la construcció d'aquesta societat, tots sabem quan ens hem de retirar, tots, a tots ens toca saber-ho, i mal d'aquell que no ho sap, perquè a vegades és quan precisament s'equivoca.

Jo el que li vull dir, i per acabar, Sr. President, és que jo no he vingut a frivolitzar, jo he vingut a dir-li una cosa ben concreta. Vostè ha nomenat un nou Govern, gairebé tot, vostè, com ha dit molt bé, és l'únic responsable d'aquest Govern, i és cert, vostè ha dit que farà la mateixa política, i jo deman a vostè i al Govern que ens aclareixin aquí si en aquests temes farà la mateixa política, "qui dies passa anys empeny", i ja ho veurem d'aquí a un grapat d'anys. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. En torn de contrarèplica, té la paraula el president Sr. Cañellas.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies, Sr. President. Per una vegada, i sense que serveixi de compromís, vull dir que té raó el Sr. Obrador, no m'ho prenguin en consideració, ha manifestat aquí que se li han encreuat els cables, fa estona. Qui ha frivolitzat en aquesta tribuna no he estat jo, pareix que aquest torn de rèplica l'ha fet vostè a un altre grup polític, jo no he fet cap glosa, jo no he frivolitzat en absolut amb cap dels conceptes que he dit aquí, jo no he dut a col·lació per res la família, el que passa és que vostè vol que jo parli d'allò que vostè vol, i en podem parlar, no hi ha cap problema.

Però miri, el que no es pot fer és no ser coherent amb les actuacions d'un grup polític, i em referesc al socialista, i quan dic això, em referesc que vostè ve aquí i, al Govern anterior, li fa una anàlisi, que un poc més un poc manco era quasi una dissecció, però feta amb mala voluntat, quan resul-

ta que cada vegada que discutim amb els seus representants quines han estat les actuacions d'aquesta comunitat autònoma i del seu Govern, resulta que no tenim més que felicitacions, o vostès no parlen amb el seu grup o nosaltres no parlem amb el PSOE, o quan vénen aquí i ens diuen que en acció social som els que més hi dediquem i més bé ho feim, ens donen felicitacions i ens posen d'exemple a les altres comunitats, resulta que no són els socialistes els que ho diuen, allò que hi ha a Madrid serà la socialdemocràcia i el que hi ha aquí serà una altra cosa, o quan vénen els responsables de la política turística i diuen exactament que *Balears se situa a la cabeza de la renovación, de la eficaz proyección y de la profesionalidad*, resulta que no ho hem fet nosaltres, senyors, ho han fet ells des de l'oposició.

Aquí si no es ve a parlar d'allò que ells volen no es parla de política i es frivolitza; és a dir, si no es ve aquí a dir-los que tanta sort haguéssim tengut competències per parlar del tema d'aigües des de fa molt de temps, es frivolitza, però qui es queda les competències en aigua un dia i l'altre també i no vol sentir parlar en absolut d'aqueixa competència, el Pla hidrològic de la qual ha tardat sis anys a fer-se, no és el Govern d'aquesta comunitat el que n'era el responsable, bé que l'hem demanada, ha estat el Grup SOCIALISTA, el qual, com que deia: no fos cosa que els donàssiu competències, que a la millor encara ho farien més bé.

És que davant les eleccions s'ha arribat a dir en aquesta comunitat que ara que tenien possibilitats ells, havien d'insistir a Madrid, a veure si s'hi feien més inversions i més actuacions; no són paraules meves, són paraules del Grup SOCIALISTA, dites i posades per escrit. Ara s'ha d'impulsar això de l'aigua, ara s'ha d'impulsar això de Sa Marineta, ara s'ha d'impulsar això de Sa Costera. Ells. Però, de la presó, no en parlem perquè això no és política, són 7.000 milions de pessetes d'inversió i un problema a resoldre, però això no és política, s'ha d'empipar un ajuntament. Ara veurem si, des que s'han perdut les eleccions en aquesta comunitat, aquest ritme d'inversions el continuaran exigint igual o si resultarà que ara, com que no convé, ens callarem.

Del Pla d'ordenació de l'oferta turística, no me'n parli pus, és al carrer, vostè el podrà examinar, sabrà si li agrada, si no li agrada, ja anticip que no li agradarà, perquè només faltaria que li agradàs, ja d'aquesta sí que no repeteix ni el setembre ni mai.

El tema dels consells insulars, qui és que l'impulsa? Per ventura són vostès el que l'impulsen posant-li entrebancs tots els dies?, cercant tres peus a un moix? Tots els grups polítics són a una reunió avui per intentar veure si es consensua la Llei reguladora i veure si avançam la Llei dels consells insulars del temps del CGI per veure si podem entrar en agricultura i cultura i veure si podem entrar l'any que ve en qualque actuació més, però això no interessa, s'hi han de posar entrebancs,

s'ha de veure si s'atura. Tot per veure si ens duen a seure'ns en una mesa de negociació social, com si això fos la panacea de tots els temes. Pel que es veu, al Sr. Felipe González, li va molt bé aquell tema també, i com que no va bé, no una, dues, ara en tenim una el Govern i una l'oposició, ara sí que ho tindrem clar.

Sres. i Srs. Diputats, tinguin ben clara una cosa, aquest Govern continuarà fent el tipus de política que aquesta societat vol, perquè no són aquí vostès, Srs. Consellers, per fer la política que vulgui el PSOE, perquè el dia que alguns de nosaltres comencem a fer la política del PSOE, llavors sí que frivoltzarem, com s'ha frivoltzat al llarg de deu anys a la política espanyola, allà es fracassa cada dia més, allà cada dia s'està més baix, allà cada dia la consideració internacional és més petita i la d'aquesta comunitat és més grossa, però com que s'encenen les bombetes i dia 5 tindrem aquí el debat de l'estat de la Comunitat, llavors ens podrem treure l'espina. Moltes gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

II.1) Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 366/92, relatiu a adequació de les xarxes d'instal·lacions a les condicions històrico-ambientals dels nuclis de població.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei número 366/92, relatiu a adequació de les xarxes d'instal·lacions a les condicions històrico-ambientals dels nuclis de població.

Prec silenci als diputats.

Al títol del projecte, no s'hi mantenen esmenes; a l'article primer tampoc, article segon, article tercer, article quart, article cinc, sis, set, vuit, nou, deu, onze, dotze, tretze, catorze, quinze, setze, desset, devuit, denou, vint, vint-i-un, vint-i-dos, vint-i-tres, vint-i-quatre, vint-i-cinc, vint-i-sis, vint-i-set i vint-i-vuit. Deman si es poden considerar aprovats aquests articles per assentiment. Queden aprovats, idò, per assentiment.

Passam a l'article vint-i-nou, on es manté l'esmena 3319 del Grup Parlamentari MIXT. Per fer la defensa d'aquesta esmena, té la paraula el diputat...

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sr. President, perdoni, per una qüestió d'ordre, si em dona la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Me la demana ara o després?

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Ara, la hi deman.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Bé, és que, malgrat vàrem dir en ponència que no li acceptariem aquesta esmena, una vegada estudiada, pensam acceptar-la. Per tant, si no vol fer ús de la paraula per defensar-la, la pensam votar sí.

EL SR. PRESIDENT:

En qualsevol cas, Sra. Ferrer, jo entenc que anam sobre el dictamen; en conseqüència, s'ha de produir una votació formal en aquest sentit.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Molt bé.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, vol fer ús del torn de defensa de la seva esmena?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sí, i un poc de defensa personal per dir que aquí havia d'intervenir el Sr. Pascual i Amorós, però a causa que intervenen -i no és per fer-ne un acudit, d'això- una filla seva en aquest moment, no ha pogut estar present. A pesar d'això, agraesc el cable de la Sra. Pilar Ferrer, crec que si tots els grups hi estan d'acord i se l'accepta no importa que entrem en debat. Si no és així, l'únic que vull dir és el motiu d'aquesta modificació a l'article vint-i-nou que es demana, per quant el motiu fonamental n'és evitar un centralisme que, d'alguna manera, es produiria si s'havia de resoldre per la comissió insular d'urbanisme corresponent aquest tema, quan els ajuntaments ho poden fer perfectament. A grosso modo és la defensa que puc fer d'aquesta esmena. M'alegr si està consensuada. Aquí acab la meva intervenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Hi ha més intervencions en relació amb aquesta esmena o es passa a la votació directament? Pas a votació. Deman si es pot considerar aprovada l'esmena 3319 del Grup Parlamentari MIXT per

assentiment. Queda aprovada, idò, l'esmena 3319 per assentiment.

En conseqüència, queda, en la nova redacció, l'article 29, el qual també consider aprovat en la nova redacció, fruit de l'aprovació d'aquesta esmena; el consider també aprovat per assentiment.

Als articles trenta, trenta-un i trenta-dos, no s'hi mantenen esmenes. En conseqüència, deman si es poden considerar aprovats per assentiment. Queden aprovats per assentiment.

Passam a l'esmena 33296, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, d'addició d'un article. Té la paraula, per fer la defensa d'aquesta esmena, el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Voldria destacar la importància d'aquest projecte de llei sobre adequació de les xarxes d'instal·lacions a les condicions històrico-ambientals dels nuclis de població a fi de fer comprendre la necessitat d'integrar-hi l'esmena del Grup Parlamentari SOCIALISTA, en aquest moment tema del debat.

Amb l'esmena tendríem, si s'aprovàs, una llei que ja el 1994 començaria a fer-se real i efectiva, sense l'esmena tendrem -sospitam que així serà, no hem vist un signe de cara a una aproximació- una llei que difícilment passarà és enllà de les pàgines del *Bulletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*, fora que hi hagi una gran voluntat dels ajuntaments, que hi hagi una gran voluntat dels consells insulars i una gran voluntat de la Conselleria de Cultura del Govern de la Comunitat Autònoma. Però, totes aquestes voluntats, seria molt més fàcil posar-les ja d'entrada dins la llei admetent l'esmena.

El Grup Parlamentari SOCIALISTA vol lleis reals i efectives, lleis que resolguin problemes, vol una llei que millori l'estètica dels nuclis històrics de les Illes Balears afectats per xarxes d'instal·lacions; segons em va dir una persona aficionada, concretament un cameraman de televisió, em va dir que quan recorres les nostres ciutats, els nostres nuclis antics, i fins i tot els nostres paisatges, descobreixes que, més que cases, més que arbres i més que monuments, el que hi ha és una xarxa infinita de cables, és pràcticament impossible fotografiar o filmar res sense que surtin aquests elements absolutament antiestètics.

Aquest projecte, sap el Sr. Conseller de Cultura, era un projecte estrella dins la conselleria, s'hi va fer moltíssima de feina; la Sra. Munar, allà al fons, ho escolta i ho sap perfectament, perquè el va impulsar ella quan era consellera. Va invertir, la conselleria, bastants de milions de pessetes en la preparació d'aquesta llei, és una llei molt ben treballada. Es va encarregar als millors tècnics, a un grup de tècnics, dels millors que hi ha a les Illes, els quals varen recórrer molts de llocs veient la problemàtica concreta, aquesta que planteja

l'intent de suprimir aquestes xarxes d'instal·lacions i que, per tant, hem d'agrair que aquesta idea ben treballada arribi avui a punt d'aprovació.

Però els voldria dir que té un risc important. Aquesta llei construeix un gran entramat normatiu, no és exactament la piràmide d'Egipte perquè ja està feta, però una certa piràmide a nivell d'Illes Balears sí. És un gran entramat, té moltíssims d'aspectes de caire reglamentista, més que estrictament legislatiu, i té -i aquest és un element que ens ha preocupat i ens continua preocupant- que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports es reserva en moltíssimes d'ocasions la darrera paraula sobre aquestes qüestions o l'encarrega a organismes que depenen pràcticament d'ella, però, s'atribueix competències de decisió final sobre aquesta matèria, no està disposada, i crec que el rebuig, la intransigència a admetre aquesta esmena ho demostra, no està disposada a assumir compromisos econòmics, com ha intentat assumir o ha aconseguit assumir a través de la llei elements de tipus competencial.

Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller de Cultura, creim que si vol més competències en aquesta matèria, vostè les vol tenir a través d'aquesta llei, ha de tenir també unes contrapartides clares. Si un ajuntament perd capacitat de decisió sobre aquesta matèria, si en certa manera la darrera paraula la té la Conselleria de Cultura, han de tenir també l'obligació de pagar, no de la totalitat, però un compromís clar sí que l'han d'assumir. A Mallorca, i a les altres illes supòs que també, deim "quí paga mana", i qui vol manar ha de també voler pagar, perquè no fos cosa que convidi els ajuntaments no a un sopar, però sí a unes obres que són milionàries de cost i, al final, la persona convidada hagi de pagar la factura que en principi correspondria lògicament al Sr. Conseller.

Aquesta esmena planteja crear un fons de finançament dels plans especials de reforma de les xarxes d'instal·lacions, dotar-lo amb una partida de 300 milions de pessetes -ja sé que el Sr. President em mira amb mala cara perquè les caigudes d'ingressos que té en aquests moments, a causa de la crisi econòmica, la nostra comunitat, realment pot parèixer una xifra desorbitada, però vostès saben que no basta pràcticament ni per començar-, es planteja que la gestió d'aquests fons, actualitzats cada any a través de l'exercici pressupostari, correspondria a la conselleria i quan les competències passassin als consells insulars la funció executiva i la gestió d'aquests fons aniria a càrrec de cada consell insular.

I aquí hi ha un element molt important, ja va sortir a la comissió quan debatérem aquest projecte de llei. Si aquesta llei, si aquests plans especials de reforma no estan degudament dotats econòmicament, en el moment en què plantejem transferències -escoltin bé, Srs. Consellers dels diferents consells insulars tots aquí presents-, en el moment en què transferim aquesta competència

als consells insulars, quina dotació pressupostària els transferiran?, els 300 milions de pessetes del pla, si no s'aproven, no hi seran. Tenim, per tant, una decisió important a prendre, és necessari no fer una llei de paper sinó una llei real i efectiva i és necessari no deixar desemparats els consells insulars quan se'ns ha dit que no es torbarà gaire que tinguin responsabilitat en aquesta matèria. Si no hi ha pressupostats aquests doblers, a l'hora de les competències vostès rebran una responsabilitat, en definitiva una càrrega financera, però sense dotació econòmica. Moltes gràcies.

(L'Hble. Sr. Vicepresident primer substitueix el Molt Hble. Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Altres grups que hi vulguin intervenir? Pel Grup PSM i EEM, té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Només per manifestar el nostre suport a l'esmena que ha presentat el Grup SOCIALISTA, perquè veim evident que sense finançament no serà possible posar en marxa tot el que es preveu en aquesta llei, no serà possible posar en marxa els plans especials de reforma de les xarxes d'instal·lacions, perquè, evidentment, els ajuntaments, en aquests moments, no tenen la capacitat financera perquè açò es tiri endavant i creim que sí que s'hauria d'habilitar una partida a la Conselleria de Cultura per ajudar els ajuntaments que açò sigui una realitat. Moltes gràcies.

(El Molt Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Sra. Ferrer.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, en primer lloc, jo voldria donar les gràcies a tots els grups polítics, com a coordinadora d'aquesta ponència, pel consens que hi ha hagut en aquesta sobre aquesta llei que nosaltres hem treballat. Això demostra la bona voluntat del Grup PP-UM d'acceptar aquelles esmenes que creiem que podrien adaptar-se a millorar aquesta llei que avui aprovarem en aquest Parlament, però a l'hora d'acceptar aquesta esmena d'addició, que fa referència a un nou article, que és el tema del finançament, que el presenta el Grup SOCIALISTA, aquí, naturalment, no ens hem entès.

El finançament per dur a terme el contingut de les disposicions d'aquest projecte de llei dependrà de cada una de les lleis pressupostàries de la nostra comunitat autònoma i de les partides pressupostàries que per a aquest concepte s'arbitrin o s'hi creguin convenient aplicar. La dotació inicial que vostès proposen, que és de 300 milions de pessetes, creim, sin-

cerament, que ens agradaria molt i que seria ideal per a la nostra comunitat, però ens trobam en un moment en què pensam que les prioritats pressupostàries possiblement hauran de tenir altres finalitats. Ara bé, en el tercer punt d'aquesta esmena que vostès presenten, que diu que la gestió dels fons del finançament dels plans especials correspondran a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, és evident que hi correspondran, però durant cada exercici i mitjançant els seus pressuposts, sempre que aquests ho permetin. La conselleria podrà arbitrar una partida pressupostària, com ha fet en altres ocasions, per destinar, com ha fet, a l'embelliment, com en el cas de les façanes.

Per tant, no creim del tot necessari regular una partida amb vocació de permanència en aquesta llei, sinó que, com he dit abans, segons les raons pressupostàries, un any hi podran destinar més doblers i un altre any hi hauran de destinar més pocs doblers.

Quant al quart punt, una vegada assumides les competències en matèria de patrimoni pels consells insulars, consideram que serà una qüestió més a negociar, això que tant li preocupa, a mi, com a partit, no em preocupa gens en absolut, perquè crec en la bona voluntat del nostre Govern a l'hora de negociar les competències. Per tant, creim convenient no incloure'l en aquest text de la llei.

Per acabar, vull fer referència que si aquesta llei en un principi no ens permetrà complir el nostre objectiu totalment, com es proposa, aviat i en un temps curt, sí que a partir d'ara, de l'aprovació d'aquesta llei, podem gaudir de l'enterrament de tots aquests cables que tant enlletgeixen les nostres façanes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ferrer. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. De bones intencions, n'és l'infern ple, i sense entrar en matèries tan delicades ni tan calentes com és l'infern, podríem dir que de bones intencions, però sense suport pressupostari, aquest Parlament n'és farcit.

Jo he dit que aquesta llei tenia una finalitat clara, era un entramat jurídic bastant complex, amb intervenció de tècnics, que tenia un punt de decisió final, generalment en mans de la Conselleria de Cultura, i que, per tant, qui vol responsabilitat ha d'assumir responsabilitats econòmiques, responsabilitats pressupostàries, perquè, supòs que estaran d'acord amb mi que jo comandaré i tu pagaràs, així tothom sap comandar, d'aquesta manera; ara, jo comand i jo em comprometo a pagar, uepl, aquí ja ve la bona voluntat, que ara resulta que 300 milions és una xifra molt grossa; recordem el cas de

Yanko, 100 milions de pessetes per a formació d'una única empresa en Yanko, no crec que l'empresa Yanko sigui més important que les obres que s'han de fer a totes les Balears, a totes, per a eliminació d'aquestes xarxes, i que, per tant, això em confirma una cosa, que crec que ja la hi vaig dir, crec que amb altres paraules, al Sr. Conseller de Cultura, que és una persona a la qual agrada practicar una retòrica generalment bastant brillant, però que quan ve aquella cosa tan cruel que és aquell llistonet pressupostari comença a baixar, baixar, baixar, i, Sr. Conseller, crec que amb aquesta llei a la mà, a l'hora de la veritat, les paraules quedaran molt baixes i hauran de passar la conselleria, perquè en té la responsabilitat, sota les Forques Caudines d'un pressupost molt escàs o inexistent que farà que aquesta llei sigui de difícil o pràcticament impossible aplicació; voldríem equivocar-nos, però generalment, per desgràcia, quan som ocells de mala nova solem encertar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Més intervencions? Sí, la Sra. Ferrer té la paraula.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Pons, en la meua intervenció jo no li diré què ha de fer el conseller de Cultura perquè és ell qui ha de dir què vol fer. Jo li he dit que la conselleria podrà treure partides pressupostàries, jo li he dit que tot dependrà de les prioritats, i les prioritats d'aquesta comunitat les marca el Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer. Acabat el debat, passarem a la votació d'aquesta esmena 3296, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

25 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 3296.

A les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta, no s'hi mantenen esmenes. En conseqüència, deman si es poden considerar aprovades per assentiment. Queden, idò, aprovades per assentiment.

Passam a l'esmena 3260, del Grup Parlamentari PSM i EEM, que és una esmena on es proposa afegir noves disposicions addicionals. Té la paraula, pel Grup PSM i EEM, el diputat Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gomila, en aquest moment es farà la defensa conjunta de l'esmena 3260 i de la 3264, del mateix grup parlamentari, a l'exposició de motius, s'agrupen les dues esmenes. Té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Tot el puguem aportar per a la millora i facilitar la defensa del patrimoni històric-artístic, nosaltres creim que serà poc si tenim en compte les necessitats de conservació i restauració que té el patrimoni de les nostres illes, i açò pens que ho demostren, com ja ha explicat molt bé abans la representant del Grup PP-UM, les poques esmenes que s'han presentat a aquest projecte de llei i, sobretot, les poques que s'han mantingut per a aquest debat. Açò demostra també que, al marge de les correccions que ofereix aquesta llei per millorar el patrimoni històric-artístic, és una llei que fa moltes referències a altres legislacions, tant urbanística com industrial.

L'esmena que mantenim nosaltres, la 3260, és una esmena d'addició d'una nova disposició addicional per tal que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports arbitri una partida suficient per incentivar i ajudar els ajuntaments a complir les disposicions contingudes en aquesta llei. Si no volem que aquesta llei sigui paper banyat, si volem que sigui un vertader instrument per eliminar l'impacte visual i estètic que produeixen les xarxes d'instal·lacions dins el barri antic, dins els barris històrics dels municipis i dins paratges declarats d'interès paisatgístic, si volem que a poc a poc s'ocultin les xarxes d'instal·lacions dels llocs singulars de la nostra geografia, si açò ha de ser una realitat, hi hem de posar els mitjans econòmics perquè sigui possible, si volem que a poc a poc s'ocultin aquestes xarxes d'instal·lacions.

Si açò no es fa des de la col·laboració entre les diferents administracions i institucions que tenen competències en el tema, pensam que no avançarem, i que amb els plans especials dels conjunts històric-artístics passarà igual que amb la Llei del patrimoni, que a l'hora de fer els plans especials dels conjunts històric-artístics han passat més de vuit anys després de l'aprovació de la Llei del patrimoni i encara no estan fets, la qual cosa és també per manca de finançament. És necessari, per fer una primera passa en la reforma de les esmentades xarxes, que els ajuntaments estiguin disposats a elaborar els plans de reforma de les xarxes d'instal·lacions, i açò ho faran si veuen possibilitat d'accedir a finançament perquè aquests siguin una realitat, perquè, si no hi ha

finançament, de ben poc servirà aquesta llei i allò que amb ella perseguim.

Per tant, nosaltres no proposam una quantitat concreta i ho deixam amb la paraula suficient, serà la Conselleria de Cultura o el Govern de les Illes Balears qui marcarà quina en serà aquesta quantitat, però sí que volem que hi hagi un compromís del Govern que una partida pressupostària, any rera any, pugui servir perquè els ajuntaments s'hi acullin perquè aquesta llei o allò que amb ella es pretén sigui una realitat.

Amb l'altra esmena, la 3264, la que feim a l'exposició de motius, proposam suprimir el darrer paràgraf, perquè creim que és una reiteració injustificada de tot el que s'explica en les pàgines anteriors de la mateixa exposició de motius. Nosaltres creim que és innecessari perquè al llarg de l'exposició queda prou justificat que ha de ser una llei que ha de regular tot allò que aquesta norma pretén. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Passam al torn dels grups que hi volen intervenir a favor o en contra. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Bé, simplement, i com he dit abans, substitueix la intervenció del company que havia de defensar, millor dit, que havia d'intervenir en aquesta oportunitat. Hem de dir que nosaltres demanarem que es votin per separat aquestes dues esmenes perquè, si bé estam d'acord amb aquesta esmena d'addició sobre afegir una nova disposició addicional, entenem que ajudar els ajuntaments a complir aquestes disposicions contingudes en aquesta llei és positiu i hi volem donar suport, quant a les raons que ha donat el Sr. Gomila sobre l'últim paràgraf de l'exposició de motius, pot ser que sigui reiteratiu, però nosaltres creim que -com diu allò jurídic- el que abunda no fa mal i tal vegada és també una justificació. Per tant, nosaltres, quant a aquest aspecte de l'exposició de motius, ens abstendrem, però no el votarem a favor. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal i Juan. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, Sr. Pons i Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Són dues esmenes agrupades en un sol debat, però absolutament diferents. La primera és una reiteració -sí m'ho permet el Sr. Gomila, sense que s'enfadi-, és una esmena un poc més *light* que la del Grup Parlamentari SOCIALISTA perquè, tot i demanar que s'incloguin en els pressuposts de Cultura, no en fixa una quantitat, de doblers; nosaltres hem estat més desconfiats i hem plantejat que, per començar, n'hi posin 300 milions,

que vagin actualitzant i que vagin fent, perquè, sense una quantitat semblant, no veim que es pugui començar res seriós. Però vostè ha deixat la partida oberta, podria ser més grossa o més petita, però ja veu que el resultat n'és el mateix, no es vol agafar un compromís, es vol fer una llei que es pugui transmetre als mitjans de comunicació, però en el compromís econòmic no s'està disposat a tirar endavant. Però, lògicament, a aquesta esmena, hi donarem suport.

La part final de l'exposició de motius és una esmena pràcticament estilística, diu que, del final de l'exposició de motius, se'n podria prescindir; bé, és irrellevant perquè pràcticament les exposicions de motius, en general, en el darrer paràgraf solen fer una certa recapitulació de tot el que han dit i tampoc no fa gens de mal que hi siguin. En tot cas, en aquesta segona esmena, optarem per abstenre'ns. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup PP-UM, Sra. Ferrer, té la paraula.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí, gràcies Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquestes dues esmenes que vostès han juntat, efectivament, són totalment distintes, el portaveu del Grup PSM i EEM ha volgut defensar-les plegades, imagin que per avançar temps, cosa que ens anirà bé a tots, jo també les hi contestaré plegades.

Quant a l'esmena d'addició que vostès presenten, de la qual podríem dir, com ha dit el Sr. Pons, que és una repetició, però més aviat amb més coneixement que la de vostès, vostès han anat a 300 milions de pessetes, així, *a lo grande*, el Partit Socialista de Mallorca, en aquest cas, ha estat més modest.

Li hem d'agrair, per altre costat, que ens convidi a fer una espècie de campanya per als ajuntaments; bé, no estaria malament, però jo ja li he dit abans, i repetesc un poc la intervenció que hem tengut abans, que aquí, en aquesta comunitat, es fa un poc una política de prioritats. No estaria malament, per part de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, incentivar els ajuntaments en aquest cas, però no amb unes partides finalistes, sinó sempre que les raons pressupostàries dels pressupost de Cultura ho permetin. Jo tenc confiança que el conseller, si té uns duros per dedicar a aquesta campanya, els hi dedicarà i així serà. De totes maneres, jo també li voldria dir que hauríem de demanar als ajuntaments si estan d'acord amb participar en això, o sigui, crec que s'hauria de mirar, i no estaria malament, que els ajuntaments destinassin una partida pressupostària per a aquest cas.

En el cas de la supressió del darrer paràgraf, nosaltres trobam que és totalment adequat aquest darrer paràgraf ja que precisament justifica i resumeix tota la filosofia que inspira la redacció d'aquest projecte de llei, justifica també, d'una manera clara, el fet d'afrontar la dificultat que suposa harmonitzar la regulació en matèria d'un projecte de llei amb la conveniència de regular-la mitjançant un reglament de qüestions puntuals, de detall o de tècnica i que el seu desenvolupament exigeix. Per tant, consideram del tot necessari mantenir aquest darrer paràgraf, per considerar la justificació del rang normatiu del text, basat, com s'explica, en la més pura lògica. Per una banda, hi ha uns continguts d'exigències constitucionals que requereixen el rang de la llei i, per altra banda, la dispersió normativa aconsella reunir en un sol text totes les referències, és així d'elemental. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, en primer lloc li agraeix el suport que ens donarà a l'esmena 3260. Malgrat el resultat que obtindrà en aquesta votació, jo li he de dir que tal vegada l'hem feta en un sentit més possibilista, de no fixar-ne una quantitat, de doblers, i que sigui el conseller, en els pressuposts que marqui per a la Conselleria de Cultura, qui arbitri uns fons per ajudar els ajuntaments, perquè si els ajuntaments no hi participen, si no estan d'acord amb el que es proposa en aquesta llei, farem ben poca cosa, perquè qui ha d'elaborar els plans d'actuació dins els barris antics o dins els paratges d'interès especial han de ser els ajuntaments, qui primer ho ha de preveure han de ser els ajuntaments. Nosaltres el que cercàvem era una col·laboració des del Govern de la Comunitat Autònoma amb els ajuntaments perquè açò realment fos possible i no que partís d'una iniciativa dels ajuntaments sense saber si tendria un suport d'aquesta institució o no el tendria, i que la programació que fes dels plans especials de reforma de les xarxes d'instal·lacions fossin realment possibles perquè seran uns plans que, a l'hora d'executar-los, seran realment molt costosos, i per açò, l'únic que creïem era que el Govern de les Illes Balears arbitrés una partida suficient perquè aquesta llei fos realment una cosa que es pogués acomplir i no que quedés només damunt el paper. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Hi ha intervencions en torn de contrarèplica? No hi ha intervencions. Passarem, idò, a les votacions.

Votarem en primer lloc l'esmena 3260, del Grup PSM i EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

25 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 3260.

A la disposició final, no s'hi mantenen esmenes. En conseqüència, consider que pot quedar aprovada per assentiment.

Passam a l'esmena 3264, del Grup Parlamentari PSM i EEM, a l'exposició de motius, que ha estat objecte de debat en l'anterior.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

4 vots a favor, 29 en contra, 21 abstencions. Queda rebutjada l'esmena 3264.

Passam a la votació de l'exposició de motius.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

50 vots a favor, cap en contra, 4 abstencions. Queda aprovada l'exposició de motius.

Passam en aquests moments a la votació de les denominacions dels distints títols i capítols del projecte de llei. Deman si es pot considerar aprovat per assentiment. Queda aprovat, idò, per assentiment.

Arribat aquest punt, queda aprovada la Llei sobre adequació de les xarxes d'instal·lacions a les condicions històrico-ambientals de nuclis de població.

Esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Moltes gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 ptes.
Sis mesos	1.000 ptes.
Tres mesos	500 ptes.
Preu de l'exemplar	100 ptes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA